

Kréta

Ráj oliv, vína, sýrů a pláží

Praktické rady

- Pokud se rozhodnete vypůjčit si skútr, nepohrdněte přílbou. I kdyby vám v půjčovně tvrdili, že její nošení není nutné. Jednak je to bezpečnější, jednak policisté jsou nesmlouvaví a pokuty vysoké.
- Na Krétě se dodržuje siesta. Pravdou je, že na severu ostrova, kde svou dovolenou tráví většina turistů, některé obchody a taverny zůstávají otevřené po celý den, ale v horských vesnicích a bývalých rybářských osadách na jižním pobřeží tomu tak není. Zpravidla se siesta drží od 14 do 17 hodin.
- Kostely a kláštery jsou přístupné, ale ne v plavkách. Vyžaduje se oblečení, které zakrývá ramena a kolena. U vchodů těch nejvyhlášenějších turistických atrakcí však fungují „půjčovny“, kde vám chybějící svršky ochotně zapůjčí.
- Malé auto si můžete pronajmout už od 16 eur na den. Čerpací stanice jsou převážně na pobřeží, v horských vesnicích jich tolik není a zavírají dřív.

Jak se tam dostat

Letecky se lze na Krétu dopravit buď do Heraklionu, nebo do Chanie na severním pobřeží ostrova. Ceny letenek začínají od 9000 korun.

Mapa: © Kartografie Praha

Přístavní molo v Chanii

Snímek: freytag & berndt

Charakterizovat Krétu jednou větou? Pak tedy ostrov oliv, vína a sýrů. A také kilometrů písčných pláží, anebo bohů či bájných postav z řeckých legend a bájí. Na Krétě podle legendy vyrůstal Zeus, ve zdejším palácovém labyrintu se zase ukrýval Minotaurus. Dodnes si ostrov navíc uchoval kouty s panenskou přírodou. Strávit proto několik dní poleháváním pod rozpáleným sluncem by byl tak trochu hřích. Nejlepší doba k návštěvě je přelom května

a června, anebo právě teď, v září. Důvod je jednoduchý – rtuť teploměru šplhá jen do výšek, které jsou příjemné i Středoevropanům.

Metropolí protáhlého ostrova je zhruba stopadesátitisícový Heraklion. A tam také začíná pouť za krásami Kréty, která dala civilizaci nejen samotnému Řecku, ale i celému evropskému kontinentu. Už to samo o sobě je dostatečný důvod, abychom na Krétu podnikli důkladnou výpravu. Heraklion je rušné a poněkud neuspořádané město, a ačkoli se v něm asi

přiliš dlouho nezdržíte, má i ono dychtivým turistům co nabídnout. Vjezd do starého přístavu, který je dnes vyhrazen pouze rybářským bárkám a jachtám, střezí Benátská pevnost Kules z šestnáctého století. Původně měla ochránit město před nájezdy Turků, nyní je oblíbeným turistickým cílem. Po zhruba hodinové procházce po hradbách můžete zamířit do Archeologického muzea, které schraňuje poklady z minojských vykopávek. Je to sice jen předzvěst toho, odkud vesměs pocházejí – z minojských paláců Knossos a Faistos –, ale jeho návštěva vám poskytne dobrý obraz, nakolik to byla vyspělá kultura.

Kolébka civilizace

O domorodcích se říká, že jsou na svůj ostrov a na sebe patřičně hrdí. A opravdu pestrá historie jim k tomu dává hned několik důvodů. Kréta byla provincií Říma, válčili o ni Benátčané a Turci, přehlnala se přes ni druhá světová válka. A jako červená nit se jejími dějinami táhne snaha připojit ji znovu k Řecku (dnes je tomu spíše naopak), což se povedlo až počátkem dvacátého století. Ostrov se holdbá tím, že dal světu Nikose Kazantzakise, autora Řeka Zorby nebo Posledního pokušení Krista, malíře El Greka a pravděpodobně se zde narodil nejvyšší z olympských bohů Zeus (jiné výklady řecké mytologie uvádějí jako jeho rodiště Peloponés). Jistější tedy je, že si na tehdy zelený ostrov, porostlý hlubokými cypřišovými lesy, přivedl svou nastávající – libanonskou princeznu Europu. Jejich syn dostal jméno Minos. Pochopitelně svůj otisk po sobě na Krétě zanechaly všechny kultury, které se na